

TEST NA INDIKATIV

Jméno a příjmení:

e-mail:

termín odevzdání: 10.3. 2009

1. Imperfeito:

Mohl byste mi přinést cukr, prosím vás?
Mohl byste mi říci, kolik je hodin?
Nemohli jsme nalézt tu ulici bez mapy.
Zatímco Petr stala postel, Ana si zpívala.

2. Opisný čas průběhový **estar + a + infinitiv**

Zrovna večeříme.
Zrovna jsme si povídali o Tobě, když jsi zavolal.
Zrovna jsme vařili večeři, když k nám přišli.

3. Budoucí čas imperfektní – **futuro de imperfeito:**

Prezident odletí v devět hodin přiletí v půl dvanácté do Londýna.
Říká, že lékař přijde kolem půl osmé.
Nekouřím a nikdy kouřit nebudu.
Dáme ti to.
Nedáme ti to. (pozor! Po záporné částici jsou zájmena anteponována před sloveso.)
Řeknu to.
Řeknu ti to .
Neřeknu ti to.
Nedělám to a ani to nikdy neudělám. (**nem nunca + antepozice nepřízvučného zájmena**).

4. Kondicionál přítomný

Promluvil bych si s ním.
Dal bych všechno za to, abychom neměli zítra tu zkoušku. (**dar tudo para +osobní infinitiv**).
Ráda bych si koupila nové auto.
Udělal jsem to a udělal bych to znovu.
Zaplatil jsem večeři a zaplatil bych jí znovu.
Viděl jsem ten film a podíval bych se na něj znovu.
Řekl jsem to tajemství (o segredo) Anně a řekl bych jí ho znovu.

5. Nepřímá řeč:

Řekla, že žije u svých rodičů.
Stěžovala si, že ta restaurace nebyla dobrá.
Říkala, že půjde do kina.
Myslela jsem si, že ten film byl dobrý.
Myslel jsem si, že nikdy nepiješ kávu.
Domníval jsem se, že jsi to zaplatila.
Myslela jsem si, že nemůžeš přijít na oslavu.

6. Osobní infinitiv:

Je lepší vzít si kabát (levar o casaco).
Je lepší, abyste si vzali kabát (levarem os casacos).
Je nutné, abys šel do obchodu.

Je příjemné, že jsme na terase (na esplanada).

(Ao + infinitiv osobní = když):

Když jsme uslyšeli tu zprávu, začali jsme mít starosti.

Ao ouvirmos a noticka, começámos a estar preocupados).

Když jsme přijeli domů, zavolali jsme prarodičům

(Para + osobní infinitiv = aby):

Koupil jsem lístky, abychom šli do kina.

Řekla jsem ji to proto, aby to udělala.

(Por + osobní infinitiv = protože)

Nepozval jsem Tě, Jane, protože jsi nemocný.

(Sem + osobní infinitiv = aniž).

Neodcházejte z domu, dokud nepřijdu 'aniž přijdu).

(Até + osobní infinitiv = až; dokud- plus osobní infinitiv v kladném tvaru).

Počkám, až dokončíte práci.

Nebudu ti volat, dokud mi to neřeknou,

Antes + de = před tím,co; než.

Před tím, než to řekneš, promysli si to dobře (pensar + o bem).

A pesar+de+ osobní infinitiv = přestože:

Přestože jsou unavení, přijedou nám pomoci.

Depois +de+ osobní infinitiv = po té, co...

Po té, co si to přečteš, si to přelož.

7. Rozkazovací způsob.

Obleč si košili.

Nečti tu knihu.

Pojďme ke mně domů. (vir à minha casa)

Pojďme do kina.

Nechod' k němu domů. (ir à casa dele).

Přines tu knihu.

Nenos slovník.

Nejezte tolik čokolády.

Nerozbij sklenici.

8. Zvratné zájmeno „se“.

V Portugalsku se pije hodně vína.

Přijímáme (přijímají se) kreditní karty.

Bylo slyšet křik na ulici.

